

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 1 september 2022 met nummer
in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door met woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

vertegenwoordigd door advocaten
met woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 16 december 2021 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 9 november 2021 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 2.925 euro wegens schending van artikel 25, §3 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: Natuurdecreet) en artikel 6, 3° van het besluit van de Vlaamse regering van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid (hierna: Besluit Gebiedsgericht Natuurbeleid). Er wordt haar met name verweten dat ze permanent grasland dat is gelegen binnen het Vlaams Ecologisch Netwerk (hierna: VEN) en is aangeduid als Grote Eenheid Natuur (hierna: GEN) zonder de daarvoor vereiste ontheffing heeft gespreid met herbiciden, gescheurd en heringezaaid met gras.

II. Rechtspleging

Verwerende partij dient een antwoordnota in en het administratief dossier. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

Partijen worden opgeroepen voor de openbare zitting van 4 augustus 2022. Ze stemmen in met het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de vordering (conform artikel 41, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges).

III. Feiten

1.

Op 20 september 2017 stellen twee toezichthouders van het Agentschap voor Natuur en Bos (hierna: verbalisant) op de landbouwpercelen van verzoekende partij met een oppervlakte van ongeveer 2 hectare en met kadastrale omschrijving

die volgens het gewestplan zijn gelegen in een vallei- en brongebied en die ook zijn aangeduid als GEN en zijn gesitueerd binnen een Habitatrichtlijngebied, het volgende vast:

"Betrokken percelen"

... Uit de luchtfoto's en uit de teeltplangegevens blijkt dat deze percelen minstens 5 jaar ononderbroken grasland zijn geweest. Percelen, gelegen in VEN die langer dan 4 jaar ononderbroken grasland zijn geweest worden zogenoemde 'permanente graslanden' ...

...

Vaststelling

... We stellen vast dat:

- percelen volledig dood gesproeid zijn maar dat de gesproeide graszode nog intact is.
- percee oor het grootste deel gefreesd werd. De graszode is over nog een paar meter aan de noordkant van het perceel te zien.
- perceel is over de ganse oppervlakte gefreesd.

We zien geen graszaad liggen en vermoeden dat er nog niet ingezaaid werd.

Op de perceelgrens tussen percelen is nog duidelijk de oorspronkelijke vegetatie van gras te zien.

Alle percelen zijn omringd met draad en palen als weideafsluiting.

We nemen foto's en verlaten het terrein.

...

Hierna begeben we ons naar de woning van

ze zegt dat ... zij eigenaar is van de percelen. ... Op onze vraag wie de percelen gesproeid en gefreesd heeft, antwoordt ze dat zij hiervoor de opdracht gegeven heeft aan een loonwerker. Omdat het gras niets meer waard was, heeft ze er nieuw gras laten inzaaien.

We delen haar mee dat deze graslanden beschermd zijn en dat het verboden is om de graszoden te sproeien of te scheuren. We zeggen dat er niet meer verder mag gefreesd of gezaaid worden.

s ontstemd en vindt dat de overheid haar zomaar niet kan opleggen wat ze op haar eigendom doet. Ze zegt ons dat er reeds blijvend gras ingezaaid werd. ...

Op 22 september 2017 maken we ... een afspraak voor verhoor met

Vooreerst gaan we op 28 september 2017 terug naar de betrokken percelen. Ondanks het feit dat we gezegd hebben dat er niets meer mocht gebeuren op de percelen is er toch nog verder gewerkt, alles is nu gefreesd en geëffend en er is gras ingezaaid. ... Tijdens het verhoor verklaart

niet te weten dat het grasland niet mocht gesproeid of gescheurd worden. ...

Wanneer we haar de foto's tonen van 20 september en die van 28 september zegt ze ons dat de loonwerker op 20 september in panne gevallen was met zijn machines en dat hij achteraf verder gewerkt heeft. Ze heeft de loonwerker er niet van op de hoogte gesteld dat hij niet verder mocht werken.”

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr. dat wordt afgesloten op 5 oktober 2017 en op 10 oktober 2017 wordt verstuurd aan het Parket en aan verzoekende partij met een aangetekende brief met ontvangstbewijs.

2.

Op 19 oktober 2017 ontvangt de gewestelijke entiteit AMMC de melding van de procureur des Konings van 18 oktober 2017 dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

3

Op 23 november 2017 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om eventueel een alternatieve bestuurlijke geldboete en een voordeelontneming op te leggen. Ze nodigt verzoekende partij daarbij uit om haar schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, terwijl deze ook de mogelijkheid krijgt om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij bezorgt geen schriftelijk verweer en verzoekt niet om te worden gehoord.

Op 9 november 2021 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 17 november 2021 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij meent dat er sprake is van 'wetsontduiking'. Ze betwist niet dat het permanent grasland op haar percelen, dat is gelegen binnen het VEN en is aangeduid als GEN, in haar opdracht met herbiciden is dood gesproeid, gescheurd en heringezaaid en dat dit strijdig is met 'de woorden van de wet', maar meent dat dit wel strookt met 'de geest van de wet'. Ze wijst daarbij op de vaststelling in de bestreden beslissing dat 'de regelgeving inzake natuurbehoud en de vrijwaring van het natuurlijk milieu is gericht op de bescherming, de ontwikkeling, het beheer en het herstel van de natuur en het natuurlijk milieu en op de handhaving of het herstel van de daartoe vereiste milieukwaliteit'. Ze stelt dat ze door het 'te goeder trouw' na meer dan vijf jaar vervangen van het uitgedunde Italiaans raaigras, dat per definitie een tijdelijk karakter heeft en aldaar niet thuishoort, door meerdere types van Engels raaigras en veldbeemdgras, die een permanent karakter hebben en die ook beter bestand zijn tegen vernatting, 'de biologische waarde van de permanente graslanden nu net heeft verbeterd'. Ze steunt hiervoor op de brochure 'Ons Grasland' van het (toenmalige) Ministerie van Landbouw, Dienst informatie uit mei 1983, waaruit blijkt dat Italiaans raaigras geen geschikte grassoort is voor permanente weilanden en Engels raaigras hiervoor wel is geschikt. Ze uit kritiek op het gegeven dat de verbalisant als herstelmaatregel vroeg om haar percelen (opnieuw) in te zaaien met Italiaans raaigras omdat dit 'absurd is en niet bijdraagt tot de milieudoelstellingen van de regelgeving' omdat 'het nu net de bedoeling is om Italiaans raaigras, dat als monocultuur vaak in combinatie met maïs wordt geteeld, zo veel mogelijk te weren in dergelijke natuurgebieden'.

2.

Verwerende partij betwist het middel. Ze stelt dat de alternatieve bestuurlijke geldboete aan verzoekende partij is opgelegd omdat ze opdracht gaf om het permanent grasland op haar percelen die zijn aangeduid als GEN met herbiciden dood te sproeien, te scheuren en opnieuw in te zaaien. Ze merkt op dat verzoekende partij dit milieumisdrijf op zich niet betwist, terwijl

haar verklaring dat ze niet wist dat ze daarmee een milieumisdrijf pleegde daaraan geen afbreuk doet omdat een gebrek aan voorzorg of onvoorzichtigheid hiervoor volstaat. Ze stelt dat het soort gras dat nadien is ingezaaid op zich geen verband houdt met het vastgestelde milieumisdrijf en het door verzoekende partij uitgevoerde 'herstel' met een volgens haar meer kwalitatieve grassoort haar strafbare gedraging niet wijzigt. Ze meent dat de verouderde brochure waarnaar verzoekende partij verwijst 'bezwaarlijk kan worden beschouwd als wettelijke basis of bewijs dat de naleving van het Natuurdecreet of de suggesties van de Natuurinspectie niet relevant zouden zijn'.

3.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat ze 'in werkelijkheid geen permanent grasland heeft gescheurd, maar wel een tijdelijk grasland'. Ze herhaalt met verwijzing naar een beslissing over een aanvraag tot correctie van een permanent grasland dat Italiaans raaigras, in tegenstelling tot Engels raaigras, niet thuishoort in 'een ecologisch waardevol permanent grasland' omdat 'deze grassoort van nature afsterft in permanent grasland en niet gedijt in permanent grasland'. Ze stelt dat dit 'de wetenschappelijke bevindingen' in de brochure 'Ons Grasland' waarnaar ze verwijst bevestigt.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit overweegt in de bestreden beslissing met betrekking tot de toerekenbaarheid van het milieumisdrijf aan de overtreder het volgende:

"Op 20/9/2017 begaf verbalisant zich naar de kadastrale percelen te

De totale oppervlakte van deze percelen bedraagt ca. 19.948m² en zijn in eigendom van vermoedelijke overtreder.

Alle percelen zijn gelegen in vallei- en brongebied volgens het gewestplan, in GEN-gebied

in de Habitatrichtlijngebieden
en '

Op de biologische waarderingskaart zijn de percelen gekarteerd als 'Hp' met overdruk faunistisch belangrijk gebied (soortenarm permanent cultuurgrasland met belang voor (avi-)fauna).

Uit de teeltplangegevens en luchtfoto's blijkt dat de percelen al minstens 5 jaar ononderbroken (vanaf 2012) grasland geweest zijn en dus gekwalificeerd worden als permanente graslanden.

Verbalisant stelde ter plaatse vast dat de percelen behandeld werden met herbiciden. Alle gras was dood, de graszode was wel nog intact. Perceel was grotendeels gefreesd en perceel was over de volledige oppervlakte gefreesd.

Vermoedelijke overtreder zei verbalisant opdracht te hebben gegeven aan een loonwerker om de percelen te sproeien en te frezen.

Op 28/9/2017 begaf verbalisant zich opnieuw ter plaatse en stelde vast dat, ondanks het feit dat gezegd werd dat er niets meer mocht gebeuren op de percelen, alles gefreesd en geëffend werd en er gras werd ingezaaid.

Art. 25, §3 van het Natuurdecreet verbiedt het gebruik van pesticiden en het wijzigen van de vegetatie op percelen gelegen in GEN-gebied tenzij men beschikt over een ontheffing. Art. 6, 3° van het Maatregelenbesluit verbiedt het scheuren van permanent grasland.

Vermoedelijke overtreder had opdracht gegeven om de percelen te sproeien en te scheuren om daarna in te zaaien met gras. Zij beschikte hiervoor niet over een ontheffing.

Bovenvermelde feiten zijn een schending van:

- Besluit gebiedsgericht natuurbeleid: artikel 6, 3°;
- Natuurdecreet: artikel 25, § 3.

Deze feiten vallen daarmee onder de definitie van een milieumisdrijf als bedoeld in artikel 16.1.2, 2° DABM. Ze zijn strafbaar gesteld in hoofdstuk VI van titel XVI van het DABM en op grond van artikel 16.4.27 kan een bestuurlijke geldboete opgelegd worden.

Vermoedelijke overtreder verklaarde niet op de hoogte te zijn geweest van het feit dat de percelen gelegen zijn in GEN-gebied, noch van het feit dat er een sproei- en scheurverbod geldt op deze percelen. Deze onwetendheid doet echter geen afbreuk aan het bestaan van het milieumisdrijf. Voor de concrete toerekenbaarheid van de feiten is dit ook niet relevant gezien art. 16.6.1, §1 DABM ook schendingen begaan door een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid strafbaar stelt. Vermoedelijke overtreder had, voorafgaand aan de werkzaamheden, informatie moeten inwinnen over de geldende regelgeving.

Het milieumisdrijf staat vast in hoofde van overtreder.”

2.

Zoals blijkt uit de bestreden beslissing en door verzoekende partij niet wordt betwist zijn haar percelen met nummers waarop het milieumisdrijf betrekking heeft, onder meer gesitueerd binnen het VEN als GEN en zijn ze op de biologische

waarderingskaart gekarteerd als 'Hp met overdruk faunistisch belangrijk gebied (soortenarm permanent cultuurgrasland met belang voor (avi-)fauna)'. Ze voert ook geen betwisting over de vaststelling van de verbalisant dat 'uit de luchtfoto's en uit de teeltplangegevens blijkt dat deze percelen minstens 5 jaar ononderbroken grasland zijn geweest'. Ze betwist tenslotte ook niet dat ze opdracht gaf om het grasland te sproeien met herbiciden, te scheuren en opnieuw in te zaaien zonder te beschikken over de daarvoor vereiste ontheffing, en dat ze de loonwerker die ze daarmee belastte ondanks het verbod van de verbalisant om de wederrechtelijke werken nog verder te zetten niet instrueerde om zijn werkzaamheden te staken.

3.

Een 'permanent grasland' wordt gedefinieerd als 'de cultuurgrond die minimum vier jaar ononderbroken grasland is' (artikel 1, 15° Besluit Gebiedsgericht Natuurbeleid). Daaruit blijkt dat de grassoort hierbij niet relevant is. Verzoekende partij voert zoals gesteld geen ernstige betwisting over de vaststelling van de verbalisant dat het grasland op haar percelen zowel op basis van luchtfoto's als op basis van de teeltplangegevens sedert minstens 2012 en dus alleszins minstens vier jaar ononderbroken grasland is geweest en dus moet worden beschouwd als een permanent grasland. In die optiek toont ze ook niet aan dat verwerende partij haar percelen grasland ten onrechte kwalificeert als permanent grasland. De gebeurlijke vaststelling dat dit grasland, vooraleer het wederrechtelijk werd gesproeid met herbiciden, werd gescheurd en opnieuw werd ingezaaid, bestond uit Italiaans raaigras, doet daaraan dus geen afbreuk, ongeacht het feit dat dit niet blijkt uit het administratief dossier.

Behoudens een ontheffing is het binnen een GEN in beginsel verboden om pesticiden te gebruiken en de vegetatie met inbegrip van meerjarige cultuurgewassen te wijzigen (artikel 25, §3, lid 1, 2° Natuurdecreet). Het is binnen een GEN ook verboden om permanent grasland te scheuren (artikel 6, 3° Besluit Gebiedsgericht Natuurbeleid). Zoals gesteld betwist verzoekende partij op zich niet ernstig dat ze in strijd met deze artikelen opdracht gaf om haar permanent grasland te sproeien met herbiciden, te scheuren en opnieuw in te zaaien, hoewel ze hiervoor niet beschikte over een ontheffing. Het staat dus vast dat ze opdracht gaf om handelingen te stellen die een milieumisdrijf (zoals bedoeld in artikel 16.1.2, 2° DABM) uitmaken (artikel 16.4.25, lid 1 DABM). De bewering tijdens haar verhoor dat ze niet wist dat haar grasland is gesitueerd binnen het VEN als GEN en dat er hierdoor geen pesticiden mogen worden gebruikt en de vegetatie niet mag worden gewijzigd, en dat het grasland door het permanent karakter hiervan ook niet mag worden gescheurd, doet daaraan geen afbreuk. Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de gehandhaafde regelgeving is in beginsel strafbaar (artikel 16.6.1, §1 DABM), zodat het volstaat

dat de gewestelijke entiteit aantoont dat de wederrechtelijke feiten door verzoekende partij zijn gepleegd door een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid en opzet hierbij niet noodzakelijk is vereist. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat er sprake is van onoverwinnelijke (rechts)dwaling en dat met name elke normaal redelijk en vooruitziend persoon, geplaatst in dezelfde omstandigheden, ook niet op de hoogte zou zijn geweest van de ligging van het grasland binnen het VEN als GEN en van de daaruit voortvloeiende beperkingen. Verzoekende partij was hiervan overigens alleszins op de hoogte vanaf het bezoek van de verbalisant, terwijl de wederrechtelijke feiten nadien onverminderd zijn verdergezet, zodat het milieumisdrijf haar kan worden verweten.

Haar betoog dat ze de percelen met Italiaans raaigras met een 'tijdelijk karakter' naderhand opnieuw liet inzaaien met Engels raaigras en veldbeemdgras met een 'permanent karakter', waardoor ze 'de biologische waarde van de permanente graslanden nu net heeft verbeterd', heeft geen invloed op het strafbaar karakter van de feiten en blijkt bovendien niet uit het administratief dossier. Het milieumisdrijf dat haar wordt verweten betreft het geven van de opdracht om haar permanent grasland dood te sproeien met herbiciden, te scheuren en opnieuw in te zaaien. In de hypothese dat het nieuw ingezaaide gras de natuurwaarden van de percelen ten goede komt kan dit eventueel in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van de ernst van de feiten en de daaraan gelieerde hoogte van de boete. Uit het administratief dossier blijkt echter niet dat de percelen permanent grasland louter bestonden uit Italiaans raaigras vooraleer ze wederrechtelijk werden gesproeid met herbiciden, werden gescheurd en opnieuw werden ingezaaid. Daaruit blijkt ook niet dat deze percelen naderhand werden ingezaaid met Engels raaigras en veldbeemdgras, terwijl de bedoeling van verzoekende partij op basis van haar verklaring alleszins is om de heringezaaide percelen opnieuw te kunnen verpachten aan een professionele landbouwer. Haar verwijzing naar en kritiek op de door de verbalisant voorgestelde herstelmaatregel waarvan sprake is in het aanvankelijk proces-verbaal doet daaraan geen afbreuk, te meer daarbij was voorzien in het 'eenmalig' inzaaien van de percelen met Italiaans raaigras, dat volgens verzoekende partij slechts een tijdelijk karakter heeft.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij verwijt de gewestelijke entiteit geen rekening te houden met haar beperkte financiële draagkracht. Ze stelt dat ze slechts een laag inkomen geniet uit een overlevingspensioen en dat de opgelegde boete ongeveer 16,5 % bedraagt van haar jaarinkomen. Ze meent dat de boete hierdoor disproportioneel en onredelijk is. Ze stelt ook dat de ernst van de feiten het boetebedrag niet kan verantwoorden omdat daarbij geen rekening wordt gehouden met 'de toename van de biodiversiteit en de natuurwaarden door de inzaai van grassoorten, uitermate geschikt voor permanente graslanden in vervanging van het minderwaardige en ongeschikte Italiaans raaigras, de grassoort bij uitstek voor monoculturen'.

2.

Verwerende partij stelt dat er in de bestreden beslissing bij het bepalen van het boetebedrag voor het vastgestelde milieumisdrijf op correcte wijze rekening wordt gehouden met de ernst van het milieumisdrijf, de frequentie en de omstandigheden waarin het milieumisdrijf is gepleegd of beëindigd en dat verzoekende partij niet aantoont dat de beoordeling hiervan foutief is of kennelijk onredelijk. Ze merkt op dat er daarbij enkel rekening kan worden gehouden met de gekende gegevens en dat de financiële situatie van verzoekende partij niet gekend was omdat ze naliet een schriftelijk verweer te voeren en ook geen hoorzitting vroeg. Ze meent echter dat de informatie die verzoekende partij heden bijbrengt niet van aard is om het boetebedrag te verminderen. Wat betreft de bewering van verzoekende partij dat de natuurwaarden op haar percelen zijn verhoogd door de vervanging van het Italiaans raaigras door andere grassoorten stelt ze dat het milieumisdrijf vaststaat en dat het type gras dat er naderhand is ingezaaid hierbij niet relevant is.

3.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota nog dat het College rekening kan houden met de bijgebrachte stukken over haar actuele financiële draagkracht en dat het feit dat ze naliet om deze stukken voor te leggen tijdens de bestuurlijke boeteprocedure hieraan geen afbreuk doet. Ze merkt daarbij op dat de verbalisant bij verzoekende partij ter plaatse ging en dus 'zelf haar leefomstandigheden heeft kunnen vaststellen'.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit moet bij het opleggen van een bestuurlijke geldboete zorgen dat er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de opgelegde boete en de feiten die daaraan ten grondslag liggen (artikel 16.4.4 DABM), zodat de boete evenredig moet zijn tot de feiten. Dit wordt nader gepreciseerd door de vereiste dat de hoogte van de bestuurlijke geldboete

wordt afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf, terwijl er ook rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder dit heeft gepleegd of beëindigd (artikel 16.4.29 DABM). De gewestelijke entiteit beschikt hierbij in het licht van het maximumbedrag van een alternatieve bestuurlijke geldboete (artikel 16.4.27, lid 2 DABM) over een ruime discretionaire bevoegdheid, waarbij ze onder bepaalde voorwaarden in beginsel ook de mogelijkheid heeft om de boete geheel of gedeeltelijk op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging (artikel 16.4.29, §2 DABM). Het College zal bij het toezicht hierop aan de hand van de argumentatie die regelmatig en in het bijzonder door verzoekende partij wordt voorgelegd nagaan of de gewestelijke entiteit is uitgegaan van de juiste feitelijke en juridische gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen niet foutief of kennelijk onredelijk heeft toegepast. Dit zal met name moeten blijken uit de juridische en feitelijke motieven die aan de boetebeslissing ten grondslag liggen en die daarin worden vermeld en afdoende moeten zijn, vermits de beslissing als individuele bestuurshandeling ressorteert onder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Ze moet dus een concrete, precieze en pertinente of draagkrachtige motivering bevatten waaruit de keuze van de gewestelijke entiteit voor een boete en voor een welbepaald boetebedrag blijkt, zodat de overtreder hiertegen met kennis van zaken kan opkomen.

2.

Verzoekende partij verwijt de gewestelijke entiteit ten onrechte dat deze bij het bepalen van het boetebedrag geen rekening hield met haar beperkte financiële draagkracht. Uit het dossier blijkt niet dat ze de gewestelijke entiteit hiervan tijdens de bestuurlijke boeteprocedure informeerde, zodat deze daarvan op het ogenblik van de boetebeslissing geen kennis had. Dit belet niet dat ze dit argument alsnog voor het College kan opwerpen en het College hiermee rekening kan houden bij de beoordeling van de proportionaliteit van de boete. Het College kan na gehele of gedeeltelijke vernietiging van de boetebeslissing immers zelf een beslissing nemen over het bedrag van de boete en bepalen dat zijn uitspraak daarover de vernietigde beslissing vervangt (artikel 44 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges). Het beschikt bij de behandeling van het jurisdictioneel beroep dus over een eigen beoordelingsbevoegdheid en beslist daarbij op grond van de meest actuele elementen die haar regelmatig worden voorgelegd, zodat het bij de beoordeling van de boete rekening kan houden met nieuw aangereikte gegevens. Gelet op het punitief karakter van een bestuurlijke geldboete vormt de financiële draagkracht van de overtreder één van de elementen waarmee het College in het licht van de waarderingscriteria in de artikelen 16.4.4 en 16.4.29 DABM rekening kan houden.

Het College oordeelt op basis van de thans voorliggende gegevens dat verzoekende partij niet afdoende aantoont dat de opgelegde boete disproportioneel is in het licht van haar financiële draagkracht en dat dit een reden vormt voor een bijkomende verlaging van de boete. De voorliggende stukken geven geen duidelijkheid over haar werkelijk vermogen, terwijl de vaststelling dat ze naliet om de gewestelijke entiteit tijdens de bestuurlijke boeteprocedure in kennis te stellen van haar beweerde precare financiële toestand erop wijst dat dit element volgens haar klaarblijkelijk geen belangrijk aspect vormt bij de bepaling van de boete. Uit haar belastingaangifte blijkt weliswaar dat ze een eerder beperkt pensioen geniet maar niet in hoeverre ze nog beschikt over andere financiële middelen, terwijl ze klaarblijkelijk alleszins ook eigenaar is van meerdere landbouwpercelen met een oppervlakte van ongeveer 2 hectare. Bovendien gaf ze ondanks de duidelijke waarschuwing van de verbalisant geen opdracht aan de loonwerker om de wederrechtelijke werken te staken, zodat ze vanaf dat ogenblik bewust opteerde om bijkomende kosten te maken in functie van de verderzetting van het milieumisdrijf.

3.

Verzoekende partij stelt tevergeefs dat er bij de beoordeling van de ernst van de feiten en daaraan gelieerd de hoogte van de boete ten onrechte geen rekening is gehouden met de vaststelling dat het milieumisdrijf feitelijk tot gevolg heeft dat de natuurwaarden van de percelen zijn verhoogd door de inzaai van grassoorten die in tegenstelling tot Italiaans raaigras wel geschikt zijn voor permanente graslanden.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gewestelijke entiteit bij het bepalen van het boetebedrag rekening heeft gehouden met de ernst van het milieumisdrijf, de frequentie en de omstandigheden waarin het is gepleegd of beëindigd. Specifiek wat betreft de 'ernst van de feiten' wordt daarin het volgende overwogen:

"De regelgeving inzake natuurbehoud en de vrijwaring van het natuurlijk milieu is gericht op de bescherming, de ontwikkeling, het beheer en het herstel van de natuur en het natuurlijk milieu en op de handhaving of het herstel van de daartoe vereiste milieukwaliteit.

Het beleid is gericht op het nemen van alle maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van internationale overeenkomsten of verdragen betreffende het natuurbehoud of van akten betreffende het natuurbehoud, met inbegrip van Europese richtlijnen, vastgesteld op grond van internationale verdragen.

De Vlaamse regering neemt alle nodige maatregelen ter aanvulling van de bestaande regelgeving om over het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest de milieukwaliteit te vrijwaren die vereist

is voor het behoud van de natuur en om het standstill-beginsel toe te passen zowel wat betreft de kwaliteit als de kwantiteit van de natuur.

De over een zeer grote oppervlakte (19.948 m²) gescheurde percelen hebben een grote natuurwaarde door de kwalificatie als permanent grasland en de ligging in vallei- en brongebied, GEN-gebied en Habitatrichtlijngebied en door de kartering als Hp met overdruk faunistisch belangrijk gebied. Door het scheuren en chemisch behandelen van deze percelen werd de vegetatie gewijzigd met mogelijks verlies van natuurwaarde tot gevolg.

Deze feiten zijn dus voldoende ernstig om gesanctioneerd te worden met een bestuurlijke geldboete van 4260 euro.”

Verzoekende partij toont niet aan de hand van concrete en pertinente argumenten aan dat deze motieven de bestreden boetebeslissing redelijkerwijze niet kunnen dragen. Ongeacht de vaststelling dat uit het administratief dossier niet blijkt haar percelen permanent grasland louter bestonden uit Italiaans raaigras vooraleer ze wederrechtelijk werden gesproeid met herbiciden, werden gescheurd en opnieuw werden ingezaaid, maakt ze niet aannemelijk dat deze feiten slechts een geringe ernst vertonen omdat de heringezaaide grassoorten de natuurwaarden van de percelen ten goede komen. Hoewel uit het administratief dossier ook niet blijkt dat deze percelen naderhand opnieuw werden ingezaaid met Engels raaigras en veldbeemdgras, doet deze gebeurlijke vaststelling geen afbreuk aan het feit dat de vegetatie van het permanent grasland werd gewijzigd ‘door het scheuren en chemisch behandelen’ en dat dit ‘mogelijks verlies van natuurwaarde tot gevolg’ heeft. In de rand hiervan wordt trouwens opgemerkt dat veldbeemdgras niet wordt vermeld op de lijst van grassoorten die volgens verzoekende partij kenmerkend zijn voor ecologisch waardevol permanent grasland. Bovendien blijkt uit de verklaring van verzoekende partij dat ze met de wederrechtelijke werken op haar percelen louter beoogt om de grasopbrengst hiervan te verhogen opdat ze de percelen opnieuw zou kunnen verpachten om inkomsten te genereren.

4.

Verzoekende partij vordert in het beschikkend gedeelte van haar verzoekschrift tevergeefs om de boete te verminderen ‘wegens de onredelijke termijnoverschrijding’. Ongeacht de vaststelling dat ze daarvoor geen concrete elementen aanvoert, gaat ze voorbij aan het feit dat de gewestelijke entiteit de boete om die reden al aanzienlijk heeft verminderd, waarop ze op zich inhoudelijk geen kritiek uit. Ze maakt ook niet aannemelijk dat de feiten niet voldoende ernstig waren om ondanks het verstrijken van de decretale beslissingstermijn (van orde) alsnog een boete op te leggen.

V. Beslissing

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 1 september 2022 door de eerste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,